

Askeri Mahkeme Başkanlığına,

Özü: Savunmamdan ibarettir

22 Nisan 1983 tarihinde, sorgum sırasında, Disk İddianamesi'nde ve buna ek 29 Mart 1983 tarihli İddianame'de yer alan hakkındaki suçlamalara yanıt vermiş ve bu yanıtlarımı yazılı olarak Mahkeme Başkanlığı'na da sunmuştum. Dosyada bulunan bu yanıtların, Esas Hakkında Mütalâa hazırlanırken, Savcılık Makamı'na hiç göz önünde tutulmamış olması hayret, ve ondan da öte, esef edilecek bir noktadır.

Sorgum sırasında, İddianame'de yer alan, ve buna yöneltilen suçlamaların dayanağı olarak gösterilen bazı mektup ve tekliflerle ilgili çok belirgin değerlendirme hatalarından söz ettim. Söylediklerime, Savcılığın, delildir diye, kendi eliyle Disk dosyasına koyduğu eviraki delil gösterdim. Eğer yanıtlarım okunmuş olsaydı, Esas Hakkında Mütalâa'da aynı hatalar yinelenmezdi, diye düşünüyorum. Eğer Savcılık, sanığın söylediklerini hiç kale almıyorsa, sanığın söylediklerini eğrilik -doğruluk süzgecinden geçirmeden keen-lem-yekûn addediyorsa, yani sanığı, kaderi baştan belli, ama ne var ki mahkemede gözükmezse olmaz kabalından bir figüranmış gibi görüyorsa, bunun, hem kendi eramudan hem de dava açısından, bir talihsizlik olduğunu düşünüyorum. Önce Savcılık, benim, üzerinde -yalnızca- "Adalet Mülkün Temelidir" yazılı, ama öfesi boş bir duvar önünde konuşulmadığımı kabul etmek ve bunu göstermek zorundadır.

Şimdi, çok kısa ve net açık olarak yineliyorum, ve bu kez, söyleyeceklerimin, Savcılığın kendi ibraz ettiği delillerden tahkik edilmesini talep ediyorum: Önce hakkında idam, şimdi de 6 16 yıllık hapis cezası istenen bir kişi olarak böyle bir talepte bulunmaya hakkım olduğuna inanıyorum. Hakkımdaki isnat ciddidir, buna mesnet teşkil eden inceleme de aynı ciddiyetle yapılmalıdır.

Ben, Davanın dosyasındaki delillere göre, yalnızca 25 Kasım 1978'de, Ankara'da, Genel İş Merkezinde yapıldığı belirtilen bir toplantıya katıldığı için bu dava kapsamında alınan, yalnızca bu toplantıya katıldığı için hakkında idam istenmiş, şimdi de 6 16 yıl hapsi istenen bir sanığım. Hem de bu toplantıda söylediğim iddia olunan sözler, savcılığın bütün iddialarını nakzeden mahiyette bulunmasın rağmen suçlanmış bir sanığım. Bu toplantıda yapılan konuşmalar sırasında tutulduğuna sandığım notlardan çıkarılan; bu notları tutan ve daha sonra bunları yorumlayıp yeniden düzenleyen kişilerin, kaçınılmaz olarak, kendi anlayışlarını, niyetlerini ve ifade biçimlerini de yansıtan metinlerin hukuki bir delil sayılamayacağı bilinmektedir. Bununla birlikte, bu an için, İddianame'nin 553. sayfasında da yer alan konuşmayı benim aynen yaptığımı ve bu metnin bir delil olarak kabul edilebileceğini varsayalım: Bu durumda, bu metin, ancak benim lehine yorumlanması gereken, iddia makamının hakkımdaki isnadını çürütecek mahiyette bir delil olarak değerlendirilebilir. Zira bu konuşma metni, iddianamede yer alan biçimi ve mahtevası ile dahi,

bizim, "Demokratik Plâtför" adı altında, iktidara yönelik siyasi bir örgütlenmenin, Disk öncülüğünde siyasi bir cepheleşmenin peşinde olmadığımızı; hele hele o günkü Anayasal düzeni yıkmamın peşinde hiç olmadığımızı ispatlamaktadır. Örnek olsun diye, söz konusu metinden çok kısa bir bölümü aynen -İddianameden- aktarıyorum; iddiaya göre şöyle demişim:

" Toplantımıza örgütüm adına şu önerileri iletiyorum:
1- Demokratik Plâtför örgüt temsilcileri siyasetlerin disiplini altındaki kişiler olmalıdırlar. 2- Katılan örgüt temsilcileri bazı siyasetlerin disiplini altındaki kişiler olarak görülmemelidir..."

Şimdi, böylesi ibarelerin yer aldığı bir metin, acaba Savcılık makamı nasıl oluyor da kendi iddialarının bir mesnedi sayıyor, çok merak ediyorum. O günkü Anayasal düzeni yıkmaları Disk'in saflarında, ya da o günkü demokratik kuruluşların birkaç yöneticisinin şahsında aramak, abeste işigeldir. Evet, o günkü Anayasal düzen yıkılmıştır. Ama o düzeni gerçekten ve fiilen değiştirenlerle Disk'lilerin ya da Disk'in yanında yer alanların en ufak bir ilgisinin bulunmadığı, ispatı gerektirmeyecek kadar açık görünen - açık görünen - bir hakikattir. Benim 25 Kasım 1978'de toplantısına katıldığım Disk, o günün Anayasal düzenine satıp çıkmıştır, o Anayasayı korumak istemiştir, o Anayasasının korunmasını istemiştir, talebi yalnızca bu olmuştur.

Söz konusu toplantı sonucunda, o günün Başbakanına, toplantıya katılanların ortak görüşlerini, belli bir üslup

çerçevesinde yansıtan bir mektup gönderilmiştir. Bunu doğruluyorum. Kemi oyunun gözü önünde, Basın Lambasında bir araya gelen demokratik kuruluşların yöneticileri, her demokratik ülkede olağan en doğal, en olağan, en yasal davranış biçimini göstererek, Başbakan'a görüşlerini yazılı olarak sunmuşlardır. Ne vapsimlardı? İddia makamı neyin şikâyetçisidir? Sorulduk, bir yere mektuplar ~~ya da~~ yazarak Anayasal düzeni zorlayıcı bir yere yanlı bir yerde aramaktadır. O mektuba toplantıda bulunanlar adına imzalararak Başbakan'a gönderen DİSK'in sayın Genel Sekreterinin Anayasayı değiştirmenin bir ön hazırlığı olarak o mektubu imzalandığını hiç sanmıyorum. Ve bu vesileyle, sorgu sırasında, iddianamedeki hatalardan biri ile ilgili olarak yapmış olduğum bir düzeltmeyi yineliyorum:

25 Kasım toplantısından sonra Başbakan'a gönderilen mektup İddianame'nin 566. sayfasında metni yer alan mektuptur. Bu mektup, yukarıda da değindiğim gibi, yalnızca DİSK Genel Sekreterinin imzasını taşımaktadır. Bu mektubun altında, İddia Makamının iddiasının aksine, Sayın Genel Sekreterin imzası dışında, hiçbir kuruluş yöneticisinin imzası yoktur. Dolayısıyla benim de imzam yoktur. İddia makamının 25 Kasım toplantısından sonra gönderilmiş gibi gösterdiği, İddianame'nin 562. sayfasında metni bulunan mektup^{ise} 29 Kasım toplantısından sonra gönderilmiş olan mektuptur. Bu mektubun altında, kuruluş yöneticilerinin imzaları vardır. Ancak, 29 Kasım toplantısına, kişi olarak ben

katılmadığım için, o mektubun altında da benim imzam yoktur. Üneliyorum: İddia Mahkemesi iddiasının aksine, ben 29 Kasım toplantısında yoktum. İddia mahkemesi kendi ibraz ettiği deliller bunu açıkça gösteriyor.

29 Kasım 1978 günü toplantıya ben de katılabilirdim. İddianame'nin 562. Sayfasındaki mektubu ben de imzalaya bilirdim. O toplantıya katılmamış olmayı, mektuplarda imzamız bulunmamasını bir kaçamak noktası olarak ileri sürmüyorum. Benim burada işaret ettiğim nokta, Savcılığın konuya nasıl yaklaştığını göstermek içindir. Savcılık ya yanılığ içindedir; ya da bütun banların farkındaysa - ki ben farkında olduklarını iddia etmiyorum - bana suç yakıştırmak için, katıldığım tek faaliyet olan 25 Kasım toplantısı yetersiz görüldüğünden olacak, bir mâphemiyet perdesi ardında, beni başka faaliyetlere de katılmış gibi gösterme peşindedir.

Geçmişin vargalanmak ihtiyacını duyuyorum: Ne söz konusu olan bu iki toplantı, ne de Başbakan'a yazılan o iki mektup herhangi bir kovuşturmanın ya da soruşturmanın konusu olmamıştır. Böyle olması da doğaldır, çünkü kendisini demokratik olarak tanımlayan herhangi bir rejimde, demokratik faaliyetin yasaların güvencesi altında bulunması kadar doğal bir şey olamaz.

Şimdi, o tarihlerde Başkanı bulunduğum TÜTEP hakkında, dışı tarafından yapıldığı ileri sürülen siyasi değerlendirmeye

geliyorum: Savadık bir kâğıt parçasında yer alan nesebî gayrî saluk bir değerdendirme fazlasıyla itibar etmiş gözüküyor. Ve ne gariptir ki, hatalarımla sevaplarımla yaptıklarına hakkağına, TÜTED merkezine izafe edilen siyasî bir görüşten dolayı yargılanmamı ve cezalandırılmamı talep etmeyi yeğliyor. Kişi olarak, elbette siyasî bir görüşe sahibim. Ama, yasalar önünde önemli olan, benim fiilen ne yaptığımdır. Eğer burada düşüncelerimden dolayı suçlanıyor ve düşüncelerimden dolayı yargılanıyorsanız, bu husus açıkça ortaya konmalıdır ki ben de kendimi ora göre savunayım. Telmihle bulunma, imza etme yoluyla, ya da bir takım kâğıt parçalarına işaretler, hakkında, sözde, olumsuz bir izlenim yaratma çabaları hukukî bir suçlama yöntemi olmasa gerektir. Ve şimdi Savatlığın mesnetsiz iddialarına karşılık üç belge sunuyorum. Bu belgelerden bir tanesi, bütün faaliyetleri itibariyle mahkemelerin süzgecinden geçen TÜTED Genel Merkezi hakkındaki Ankara SYNT K. I No.lu Askerî Mahkemesi'nin verdiği 25.5.1982 tarih ve 194 sayılı görevsizlik kararı, diğerleri de Ankara İkinci Asliye Ceza Mahkemesi'nin 26.12.1984 tarih ve 880 sayılı -kesinleşmiş- beraat kararı ile Ankara Yedinci Asliye Ceza Mahkemesi'nin 24.4.1985 tarih ve 291 sayılı -kesinleşmiş- beraat kararıdır. Ve ben TÜTED Başkanı olarak, bunca faaliyetimden dolayı bir sivil mahkeme tarafından suçsuz bulunmuşken, bir SYNT mahkemesi tarafından, yine aynı sıfatla katıldığım bir toplantıdan dolayı, hem de düşünülebiyecek en masum, en demokratik bir faaliyet biçimine katıldığım için, meselelerimizi, sıkıntı duyduğumuz konuları devrin

/.

Başbakanına duyurmak üzere, demokratik bir düzen içinde, anayasal bir düzen içinde, o düzenin kurallarına uygun olarak yapılmış bir toplantıya katıldığım için ve o toplantıda, bütün kamuoyunun gözleri önünde, sınırları belli bir konuda, içinde hiçbir biçimde suç unsuru bulunmayan düşüncelerimi beş-on satırla açıkladığım için, mükerreren yargılanıyorum. Bu mükerrer yargılanmanın altını önemle çiziyorum. Zira, sözünü ettiğim ve benzeri sonuçlandırılmış işareti ettiğim Davası'ya ilişkin detil dosyasında, Dist. İddianamesi'nin 562. ve 566. sayfalarında yer alan mektupların içerik ve kapsamına çok benzeyen, ancak Tüzet adında, o dönemin Başbakanına hitaben yazılmış başvurular da bulunmaktaydı. Ve bu başvurularında, Hukuk Müfettişi ve Yedinci Asliye Ceza Mahkemeleri hiçbir suç unsuru bulmamıştı.

Ve sözü tekrar katıldığım tek toplantıya, bundan tam 7,5 yıl önce katıldığım 25 Kasım 1978 tarihli toplantıya getirmeyorum: Ve diyorum ki, söz konusu olan bir hukuk devletiyse, yani referans sistemimiz - koordinat sistemimiz - bir hukuk devletinin yasalarıysa, bu toplantı, hiçbir biçimde, geçmişte, Türk Ticaret ve Sanayi Odaları ve Borsalar Birliği, Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu, Türkiye Ziraat Odaları Birliği, Türkiye Sanayici ve İşadamları Derneği (TÜSİAD) ve Esnaf ve Sanatkar Dernekleri Konfederasyonu'nun Hür Teşebbüs Konseyi adı altında sayısız biraraya

./

gelişlerinden daha az yarar doğaldır. Bir hukuk devletinde çifte standard olmaz. Tek standard uygulanmasını ve siyasetini sonrasında, salt düşünce lerinden dolayı, bir kez TATEB Davasında yargılanmış ve beraat etmiş ve yine aynı düşüncelerinden dolayı da halen Barış ve Disk Davalarında yargılanmakta olan bir kişi olarak beraatime karar verilmesini talep ediyorum.

21.5.1986

Harun Aykut Göker

Q. 9

- EL : 1. Ankara SMT Komutanlığı I No lu Askeri Mahkemesi'nin
25.5.1982 tarih 194 sayılı Görevsizlik Kararı
2. Ankara İkinci Asliye Ceza Mahkemesi'nin
26.12.1984 tarih 880 sayılı Beraat Kararı
3. Ankara Üçüncü Asliye Ceza Mahkemesi'nin
24.4.1985 tarih 291 sayılı Beraat Kararı